

Suomen Pakolaisapu haastaa tulevat kuntapäättäjät:

KOTIKUNTA ON KAIKKIEN TURVAPAikka!

Monelle äänestäjälle oma kunta on rakas paikka. Oma kotikaupunki tai lähiympäristö sen puistoineen, kouluineen ja palveluineen on koti; se paikka, jossa saa olla turvassa, ja jonne kuuluu niin arkena kuin pyhänä. Kunnan tulisi olla jokaisen asukkaan turvapaikka.

Osa asukkaista ja kuntaan muuttaneista on jättänyt kotimaansa vastentahtoisesti ja etsii uutta turvallista kotia, jossa elää, kasvattaa lapsia ja tehdä työtä. Kuntapäättäjien tehtävä on huolehtia siitä, että kotikunta on turvallinen, toimiva ja rakas myös heille, jotka ovat syntyneet jossain muualla.

Kaikille hyvä kotikunta auttaa ja neuvoo heitä, jotka eivät vielä osaa suomea täydellisesti. Kaikille hyvä kotikunta antaa mahdollisuuksia ja kutsuu uudet suomalaiset mukaan

kehittämään ja rakentamaan ympäristöönsä. Kaikille hyvä kunta huolehtii siitä, että kaikki asukkaat löytävät kirjastoautolle ja tietävät, mistä saa apua, kun lapsella on korvatulehdus. Syrjimätön ja kaikki huomioiva kunta houkuttelee asukkaikseen uusia työntekijöitä, perheitä, koululaisia ja yrittäjiä.

Me, Suomen Pakolaisavussa, olemme julkaisseet kuusi suositusta tuleville kuntapäättäjille, joiden avulla voi tehdä omasta kunnasta turvapaikan kaikille.

Hyvää vaalikevättä toivottaen!

Katja Mannerström

**Suomen Pakolaisavun
yhteiskuntasuhdepäällikkö**

Maailmassa on 79,5 miljoonaa paennutta. Joka päivä 25 000 ihmistä joutuu jättämään kotinsa. Lähes puolet heistä on lapsia.

Suomen Pakolaisapu on Suomen suurin pakolais- ja siirtolaiskysymyksiin erikoistunut asiantuntijajärjestö ja UNHCR:n virallinen tiedotuskumppani Suomessa.

Autamme vuosittain tuhansia ihmisiä toipumaan konflikteista ja kotoutumaan uusiin yhteiskuntiin. Vuodesta 1965 työmme on näkynyt Suomen lisäksi Afrikassa, Lähi-idässä, Aasiassa ja Euroopassa.

SUOSITUKSET PÄÄTTÄJILLE

1. Tietoa, tietoa, tietoa! Onko kunnassasi selvitetty, minkä kielisiä ihmisiä siellä asuu, ja saavatko he tietoa omalla äidinkielellään?

Ihminen toimii parhaan mahdollisen tiedon varassa. Kunnan tehtävänä on antaa neuvontaa matalalla kynnyksellä, jotta kuntaan muuttanut vieraskielinen oppii selviytymään ympäristössään. Monikielinen ja selkokielinen viestintä maksaa itsensä takaisin! Mikäli kunnassa on paljon vieraskielisiä, kannattaa kuntaan perustaa nimenomaan maahanmuuttaneille suunnattuja neuvontapalveluita, kuten neuvontapuhelin.

2. Kiintiöpakolaisia kuntaan!

Kunnassa voi tehdä suuria tekoja maailman pakolaiskriisin helpottamiseksi. Suomi vastaanottaa tällä hetkellä vuosittain noin 1 050 kiintiöpakolaista suoraan pakolaisleireiltä ja konfliktialueilta. Kiintiöpakolaiset ovat kaikista heikoimmassa asemassa olevia pakolaisia, joille on jo myönnetty pakolaisstatus. Kunta tekee päätöksen kiintiöpakolaisten vastaanotosta omaan kuntaan ja saa vastaanottoon valtiolta tukea. Suomeen tullessaan pakolaiset muuttavat suoraan kuntiin, jotka ovat ilmoittaneet vastaanottavansa heitä. Kiintiöpakolaisten pääsy kuntaan voidaan helpottaa huolehtimalla siitä, että heille varattuja kuntapaikkoja on riittävästi.

Kun kunta tekee päätöksen kiintiöpakolaisten vastaanotosta, kannattaa päätös tehdä tavalla, joka ei ulosulje ihmisiä kansalaisuuden, iän tai sukupuolen perusteella. Maailman hätätilanteet saattavat muuttua nopeasti, ja siksi on tärkeää jättää kiintiöpakolaisten valinta asiantuntijoille, jotta ihmiset, jotka tarvitsevat turvaa, pääsevät Suomeen.

Kansainvälistä suojelua saaneiden vastaanotto kuntiin kannattaa kirjata strategiaan, ja sitä on hyvä edistää pitkäjänteisesti, jotta hyvät käytänteet kotouttamiseen ehtivät kehittyä ja juurtua.

3. Kuntien kotouttamistyön osaaminen ja henkilöstön koulutus ovat tärkeässä osassa, varsinkin silloin, kun kunta vastaanottaa pakolaisia.

Kunnissa neuvolasta vanhuspalveluihin on hyvä huomioida eri etniset, kulttuuriset ja uskonnolliset ryhmät. Kuntien työntekijöille voi tarjota koulutusta kulttuurisensitiiviseen kohtaamiseen ja kuntien rekrytoinneissa ottaa huomioon monikulttuurisuusosaamisen kasvava tarve.

4.

Kunnissa, joissa on kasvava määrä vieraskielistä väestöä, on aihetta perustaa **dialogia ja ymmärrystä edistävä neuvottelukunta** tai muu vastaava elin, jonne kutsutaan eri kulttuuriryhmien edustajia.

5. Kohtaaminen vähentää pelkoja ja ennakkoluuloja.

Onko kunnassasi paikkoja, joissa toisistaan erilaiset ihmiset voivat kohdata vapaa-ajalla? Löytyykö kunnasta järjestöjen vieraskielisiä palveluja? Luomalla kaikille avoimia ja kaikkia mukaan kutsuvia tiloja voidaan ehkäistä ennakkoluuloja. Tiivistämällä järjestöyhteistyötä saadaan parempaa kotouttamista.

6. Paperittomien ihmisoikeudet taattava.

Kukaan ihminen ei ole laitton. Paperittomuus tarkoittaa, ettei ihmisillä ole voimassa olevaa oleskeluoikeutta. Kunnassa voi siis olla ihmisiä, jotka eivät ole kirjoilla kunnassa mutta oleskelevat siellä silti, eikä heillä ole laisinkaan kotikuntaa. Kukaan ei valitse olla paperiton, ja moni on menettänyt oleskeluoikeutensa äkillisesti menettämällä työnsä tai esimerkiksi avioeron kautta. Paperittomat ovat kaikista heikoimmassa asemassa olevia ihmisiä, joita ei pidä jättää yksin. Myös lapsi voi olla paperiton. He tarvitsevat apua tilanteensa selvittämisessä, mutta myös oikeuden ja mahdollisuuden päästä terveydenhoitoon ja muihin tärkeisiin palveluihin.

